

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/44/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6321010024
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6321010024.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného W. K., stíhaného pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), j) Tr. zák. a iné, na verejnom zasadnutí dňa 8. novembra 2022, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/4/2021 zo dňa 04.08.2021, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/4/2021 zo dňa 04.08.2021 vo výroku a treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku

odsudzuje

obžalovaného W. K., nar. XX.XX.XXXX v M., trvale bytom I. XX/X, D.,

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/4/2021 zo dňa 04.08.2021 bol obžalovaný W. K. uznaný vinným v bode 1/ napadnutého rozsudku zo samostatného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 31.08.2010 s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Tr. zák.,

v bode 2/ napadnutého rozsudku zo samostatného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom do 31.12.2015, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Tr. zák.,

v bode 3/ napadnutého rozsudku zo samostatného prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. v platnom znení, s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b), j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, ako je uvedený v napadnutom rozsudku pod bodmi 1/ až 3/.

Za to mu okresný súd podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 4, 8 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný W. K., a to proti výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania v podstate poukázal na to, že je otcom 8 detí, má 6 dcér a 2 synov. Z toho školopovinných detí je 5. Je žiteľom rodiny, pomáhal svojej družke s výchovou detí, i keď ich nemá v osobnej starostlivosti, bol rodine nápomocný, pomáhal s výchovou detí, kupoval im potrebné veci. Deti sú citovo naviazané na neho, bolo by pre nich ťažké, keď nastúpi do výkonu trestu. Snažil sa žiť normálne, starať sa o rodinu a zabezpečiť rodine dôstojný život. Svoju vyživovaciu povinnosť voči svojim deťom si plní. S. I. R. dával financie v hotovosti do rúk. Svoj voľný čas venoval svojej rodine, najmä svojim malým deťom, ktoré ho potrebujú a nadovšetko ich miluje. Preto požiadal o premenenie trestu odňatia slobody na podmienený trest. Sľúbil, že všetky záväzky si bude plniť a zamestná sa, aby mohol svoje deti zabezpečiť. Svoje konanie oľutoval a je si vedomý svojej viny.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že trvajú na podanom odvolaní obžalovaného, z toho dôvodu navrhol v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák. znížiť trest odňatia slobody na 10 mesiacov, trest uložený Okresným súdom Brezno považuje za prísny, vzhľadom na pomery obžalovaného. Ak by súd dospel k záveru, že nie je možné uložiť podmienený trest, trvá na aplikácii ustanovenia § 39 Tr. zák. a znížiť uložený trest na výmeru 10 mesiacov. Súčasne požiadal o zaradenie obžalovaného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V tejto súvislosti obhajca poukázal na list pani R., kde opísala, ako sa obžalovaný stara o deti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za správny a zákonný tak vo výroku o vine, ako aj o treste, poukázal na to, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť v skúšobnej dobe, preto nie je možné ukladať mu podmienený trest a vzhľadom na jeho kriminálnu minulosť nie je možné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a mimoriadne mu znížiť trest. Odvolanie obžalovaného preto navrhol ako nedôvodné zamietnuť.

Poškodená na verejnom zasadnutí uviedla, že môže potvrdiť, že obžalovaný jej platil výživné tak, ako mal, nemôže to preukázať, pretože jej dával peniaze do ruky, aj teraz naposledy jej dal 1.500,- Eur, keďže je živnostník a mal nejaké daňové bonusy. Obžalovaný sa staral o deti, bližšie sa k tomu nevyjadruje.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že vie o tom, že je grázol, ale teraz ho chcú odsúdiť. O deti sa staral, všetky zarobené peniaze dával pre nich, v súčasnosti má aj zdravotné problémy, čaká na operáciu chrbtice. V ostatnom sa pridržiava návrhov jeho obhajcu.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. K. je sčasti dôvodné.

Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd prijal a následne vykonal dokazovanie len v súvislosti s výrokom o treste.

Krajský súd preto preskúmal len výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený, keďže odvolanie obžalovaného bolo podané len proti tomuto výroku.

Pokiaľ ide o trest, ktorý bol obžalovanému uložený, v tejto časti napadnutého rozsudku odvolací súd dospel k odlišnému záveru, ako okresný súd, ktorý obžalovanému uložil za jeho konanie trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd musí konštatovať, že prvostupňový súd pri ukladaní konkrétneho trestu neprihliadol na všetky tieto zásady, ktoré limitujú zváženie, akým spôsobom bude naplnený účel trestu. Súd by totiž mal pri rozhodovaní o uložení trestu dôsledne zvážiť druh trestu a jeho výmeru.

V tejto súvislosti by mal brať do úvahy aj zásadu personality, podľa ktorej trest alebo ochranné opatrenie by mali zásadne postihovať len páchatel'a a vplyv na jeho okolie by mal byť minimalizovaný. V prípade obžalovaného prvostupňový súd bol pri rozhodovaní vo veci sčasti v inej dôkaznej situácii ako odvolací súd, ktorý rozhodoval vo veci s odstupom času. Predovšetkým pri dôkladnom hodnotení osoby obžalovaného odvolací súd v čase svojho rozhodovania zistil, že obžalovaný má zhoršený zdravotný stav, pričom od 03.10.2022 vykonával výkon trestu v Nemocnici pre obvinených a odsúdených v Trenčíne. Podľa jeho vyjadrení čaká na operáciu chrbtice. Ďalej pri hodnotení osoby obžalovaného a jeho kriminálnej minulosti odvolací súd musí konštatovať, že obžalovaný v súčasnej dobe vykonáva trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia z trestného rozkazu Okresného súdu Čadca sp. zn. OT/33/2022 zo dňa 04.05.2022, navyše prejednávanej trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia z rozhodnutia Okresného súdu Mödling - Rakúsko sp. zn. 6U/153/19g.

Obžalovaný bol doposiaľ 10-krát súdne trestaný, z toho však v prvých piatich prípadoch sa na menovaného hľadá ako keby nebol odsúdený. Trestnú činnosť páchal prevažne majetkovej povahy, pričom prejednávanej trestnej činnosti krajský súd v jeho prípade vyhodnotil ako špecifickú, pretože v minulosti nebol za takúto trestnú činnosť ešte odsúdený. Z uvedeného dôvodu neprihliadol na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. Na druhej strane zohľadnil pri ukladaní trestu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zák., teda, že spáchal viac trestných činov, súčasne však prihliadol aj na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal a jej spáchanie úprimne oľutoval. V zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. boli teda poľahčujúce a príťažujúce okolnosti v rovnováhe, preto bolo možné obžalovanému ukladať trest v rozmedzí trestnej sadzby podľa ustanovenia § 207 ods. 3 Tr. zák. od 1 roku do 5 rokov.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom odvolací súd po zrušení výroku o treste opätovne obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže trestnej činnosti sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. nie je prípustné ukladať odsúdeným osobám podmienený trest, ak trestnú činnosť spáchali v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia alebo podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Ďalej v prípade obžalovaného za primeraný trest vzhľadom k vyššie uvedenému krajský súd považoval výmeru trestu 18 mesiacov, pretože neaplikoval ustanovenie § 38 ods. 4 Tr. zák. a obžalovanému nenavyšoval dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu. Uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považoval za primeraný a vyhovujúci zákonným podmienkam pre individuálnu a generálnu prevenciu.

Z vyššie uvedených dôvodov senát Krajského súdu v Banskej Bystrici rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.